

بررسی مقدماتی ژئوشیمی و رادیومتری توده‌های آذرین غرب ایران جهت وقوف به تحول ساختمان زمین‌شناسی ناحیه^x

دکتر محمد ولی ولی زاده^{xx}

خلاصه :

بررسی های مقدماتی ژئوشیمی و رادیومتری پتاسیم-
آرگن و روبیدیم - استرنسیم بر روی سنگهای دو توده آذرین
الوند و الموقلاق از سری توده های آذرین غرب ایران که
اخیرا " توسط نگارنده انجام گرفته نگارنده را بر آن میدارد
تصور نماید که فاز کوهزائی غرب ایران از ژوراسیک فوقانی ،
اشکوب پرتلاندين (کوهزائی سیمین) = ۱۷۷ ± ۱۴۴ میلیون
سال) شروع شده و تا کرتاسه فوقانی (۷۵ - ۷۰ میلیون سال)
ادامه داشته است . فعالیتهای ماگمائی و دگرگونی از آثار این
فاز کوهزائی میباشد . شروع فاز ماگمائی با جایگزینی سنگهای
دیوریتی آغاز گردیده است و با داشتن نسبت ایزوتوپی
 $^{87}\text{Sr} / ^{86}\text{Sr} = 0.7088$ میتوان اعلام داشت که

۱- این تحقیق با استفاده از اعتبارات شورای تحقیقات علمی
دانشگاه تهران انجام گردیده است و کارهای رادیومتری آن نیز
در آزمایشگاه ژئوکرونولوژی دانشگاه کلرمون فران - فرانسه
توسط خود نگارنده بعمل آمد .

۲- دانشیار گروه آموزشی زمین شناسی دانشگاه تهران

نتیجه تفریق از ماده سازنده گوشته فوقانی^۱ میباشد.

مقدمه

در غرب ایران، بموازات تراست زاگرس، نواری از زمینهای با سنگهای دگرگونی و آذرین (بدون آثار ولکانیک) وجود دارد که از منطقه دریاچه ارومیه شروع میشود و تا شمال بندر عباس ادامه دارد. وجود این نوار و مخصوصا شکل ظاهر قرارگرفتن تقریبی پشت سرهم و در یک امتداد توده های آذرین درونی (گرانیتوئید) نگارنده را به مطالعه ارتباط این توده ها، و نیز رابطه آنها با تحول ساختمان زمین شناسی این ناحیه واداشت. روش مطالعه که در حال حاضر در جریان است و تاکنون به عنوان مقدمه مختصری از آن انجام گرفته، بر روی مطالعات شیمی - مینرالوژی، ژئوشیمی عناصر اصلی^(۱) و عده ای از عناصر کمیاب^(۲)، رادیومتری و شیمی ایزوتوبی باروش روبیدیم استرنسیم و پتاسیم - آرگن^(۳) استوار میباشد. اندازه گیریهای عناصر اصلی در آزمایشگاههای زمین شناسی کشور، اندازه گیریهای عناصر کمیاب در آزمایشگاههای ژئوشیمی و اندازه گیری رادیومتری و ژئوشیمی ایزوتوبی و محاسبات تعیین سن مطلق در آزمایشگاههای ژئوکرونولوژی مرکزی تحقیقات علمی وابسته به آکادمی کلمون فران در کشور فرانسه شخما" توسط نگارنده انجام گرفت.

تاکنون در مورد سنگ شناسی^(۴) و زمین شناسی ساختمانی^(۵) این منطقه نیز مقالاتی منتشر گردیده است. منطقه ای که تاکنون بررسی مقدماتی بر روی آن انجام

1. Upper mantle

شده و موضوع این مقاله است قسمتی از این مجموعه، یعنی منطقه توده بزرگ الوند بین همدان و توپسرکان و توده کوچک آلموقلاق در شمال اسدآباد (غرب همدان) میباشد.

بررسی پترولوژی

جهت بررسی پترولوژی ابتدا در مورد ساختمان سنگ شناسی دو توده آذرین الوند و آلموقلاق (شکل شماره ۱) باختصار مطالبی را یادآور میشویم و سپس در خصوص رابطه ژنتیکی این دو توده بحث مینمائیم.

۱- توده الوند

قسمت عمده این توده از دو بخش مختلف گرانیتی ساخته شده که بخش میانی از نوع پر فیروئید با مگاکریستالهای میکروکلین است و بخش حاشیه ای از نوع گرانیت دانه متوسط میباشد. مجاورت بین این دو بخش کاملا مشخص و روشن است. در درون هر دو بخش علاوه بر آنکلاوهای میکاشیستی از جنس سنگهای دربرگیرنده، آنکلاوهای دیگری با طبیعت دیوریتی مشاهده شده است. طبیعت سنگ شناسی این دو بخش با استثناء یافت، تقریبا "اختلاف بارزی از هم ندارند و با توجه باختصاصات شیمی - مینرالوژی از نوع گرانودیوریتی هستند و باین دلیل شایسته است این توده را تحت نام کلی "توده گرانیتوئید" بنامیم. در قسمتی از حاشیه این توده سنگهای بازیکتز (نوریت) وجود دارد. سنگهای دربرگیرنده این توده از جنس میکاشیست دارای گرونا میباشد که در مناطق نزدیک به توده به کورنشن (هورنفلس) تبدیل گشته است (شکل ۲).

علاوه بر رگه های آپلیتی و پگماتیتی متعدد که در درون توده گرانیتوئیدی دیده میشود، یک رگه پگماتیتی دارای موسکویت فراوان و بسیار درشت نیز در سنگهای میکاشیستی و خارج از توده گرانیتوئیدی وجود دارد که با پگماتیت‌هایی که توده را قطع میکنند تفاوت بارز نشان میدهد.

در بررسی رادیومتری با دو روش پتاسیم - آرگن و روبیدیم - استرنسیم که بر روی موسکویت های درشت رگه پگماتیتی فوق الذکر و بیوتیت موجود در سنگ بازیک (نوریت) حاشیه توده و نیز بیوتیت‌های گرانیت‌های مختلف توده اصلی بعمل آمد نتایج زیر عاید گردید:

۱- سن جایگزینی رگه پگماتیتی دارای موسکویت با روش روبیدیم - استرنسیم ۱۰۰ میلیون سال و با روش پتاسیم آرگن ۸۰ میلیون سال محاسبه گردید. با توجه به نتایج بدست آمده از مطالعه روی بیوتیت‌های بخش گرانیتی که برای جایگزینی آن سنی بین ۷۰ تا ۷۵ میلیون سال محاسبه گردیده است منطقی است بپذیریم سن قدیمتر محاسبه شده از موسکویت (۱۰۰ میلیون سال) سن قابل قبول تر جایگزینی رگه پگماتیتی دارای موسکویت است، زیرا تحت تاثیر حرارت بالا آمدن توده گرانیتی قسمتی از آرگن حاصل تخریب پتاسیم فرار کرده، لذا سن حاصل از محاسبه با روش پتاسیم - آرگن (۸۰ میلیون سال) جوانتر از سن جایگزینی واقعی قدیمتر آن که با روش روبیدیم - استرنسیم محاسبه شده (۱۰۰ میلیون سال) میباشد.

۲- با تطبیق نتایج رادیومتری فوق و کارهای تجربی وینکلر (۶) و فون پلاتن (۷) در مورد منشاء گرانیت‌ها و میکماتیت‌ها تصور مینمائیم که در جریان کوهزائی، ابتدا در اثر دگرگونی استاتیک زمینهای این منطقه تحت تاثیر قرار گرفته و سنگهای اعماق زیاد با ترکیب سیلیکاتی بطور بخشی ذوب

گردیده است و بخش مایع دارای ترکیبی آپلیتی بوده که در شکاف سنگهای بخش فوقانی تزریق شده، و نظر باینکه متعاقب آن بخش گرانیتی بالا آمده و سپس جایگزین گردیده است و این عمل با تشعشع حرارتی عمده و بالا آمدن گازهای فرار و بخار آب همراه بوده است لذا رگه آپلیتی اولیه به پگماتیتی با موسکویت‌های درشت تبدیل گردیده است. بنابراین، روندزایش این رگه پگماتیتی را درست مخالف روال عادی تشکیل پگماتیت از ماده ای ماگماتی که در مرحله بعد از جایگزینی توده ماگماتی حاصل میگردد، تصور مینمائیم.

۳- علاوه بر مطالعات رادیومتری بر روی بیوتیت و موسکویت بخش گرانیتی توده الوند، یک بررسی ژئوشیمی ایزوتوپی بر روی تعدادی از نمونه های سنگ کامل نیز بعمل آمد، ولی با وجود اینکه تمام کنترل‌ها و احتیاط‌های لازم در برداشت و آماده نمودن نمونه و محاسبه، در کلیه موارد معمول گردید، اما نتایج در روی دیاگرام $^{87}\text{Rb} / ^{86}\text{Sr} - ^{87}\text{Sr} / ^{86}\text{Sr}$ در یک امتداد قرار نگرفته و بسیار پراکنده بوده اند (دیاگرام ۱)، لذا امکان رسم یک ایزوکرون از روی این نتایج میسر نگردید. این امر را شاید بتوان این طور تعبیر نمود که ماده اولیه سازنده بخش گرانیتی توده الوند دارای منشائی همگن ماگماتی نبوده است.

۲- توده آل موقولاق

قسمت عمده این توده که از نظر وسعت در مقایسه با توده الوند دارای اهمیت کمتری است و تقریباً " مشابه توده اخیر در میان سنگهای دگرگونی قرار دارد، از جنس سینیت میباشد. در حاشیه این بخش سی- نیتی زمینهای از سنگهای

حاصل از عمل جایگزینی دو توده آذرین مورد مطالعه در منطقه شناخته نشده است.

نتیجه

اگر بتوان این مطالعه مقدماتی را در تمامی نوار دگرگونی - آذرین غرب ایران عمومیت داد، تحول ساختمان زمین شناسی این نوار را چنین تفسیر مینمائیم:

- عمل کوهزائی در این نوار از ژوراسیک فوقانی (۱۷± ۱۴۴ میلیون سال) در اشکوب پرتلاندین (کوهزائی سیمین) آغاز گردیده و تا کرتاسه فوقانی (۷۵ - ۷۰ میلیون سال پیش) ادامه داشته است. دگرگونی تشکیلات رسوبی قدیمی (?) با شروع کوهزائی آغاز گردیده و در نتیجه آن سنگهای رسوبی پلیتی به میکاشیستها تبدیل گردیده اند. همزمان با این فاز کوهزائی فعالیت ماگمائی نیز بوقوع پیوسته است. نتیجه فعالیت ماگمائی در این مرحله عمل تفریق از ماگمای سازنده گوشته فوقانی و جایگزینی بخش دیوریتی با سنی برابر $^{87}\text{Sr} / ^{86}\text{Sr} = 0.7088$ ۱۴۴ ± ۱۷ میلیون سال و نسبت ایزوتوبی می باشد.

- با پیشرفت عمل کوهزائی و افزایش تدریجی درجه حرارت زمینهای رسوبی قدیمی (?) تحت تاثیر ترمومتامرفیسم و شار حرارتی در وسعت زیاد و درامتداد نوار کوهزائی دگرگون گردیده اند (دگرگونی از نوع استاتیک). بخشهای عمیق زمینهای این منطقه در جریان این دگرگونی ابتدا بطور بخشی ذوب گردیده و مایعی با ترکیب آپلیتی تولید و در شکستگیها تزریق نموده است (۱۰). این مایع احتمالاً "بعلت شار حرارتی عمده و نیز همراه با آن بکمک غنی شدن از گازهای فرار و بخار

با مشخصات دیوریتی مشاهده میگردد، ضمناً در درون بخش سی - نیتی نیز آنکلاوهائی با مشخصات دیوریتی (مشابه سنگهای دیوریتی حاشیه) مشاهده میشود (۸).

لازم بتذکر میباشد که بین سنگهای دیوریتی حاشیه توده آلموقلاق آنکلاوهای موجود در بخش سی - نیتی و نیز آنکلاوهای موجود در بخش کرانیتی توده الوند شباهت بسیار زیادی، از نظر بافت، ترکیب کانی شناسی، و شیمی وجود دارد.

مطالعه رادیومتری بر روی سه نمونه مختلف سنگ کامل از بخش دیوریتی حاشیه توده آلموقلاق انجام گرفت (نمودار ۱)، و از روی این نتایج که در دیاگرام $^{87}\text{Sr} / ^{86}\text{Sr} - \text{Rb} / ^{86}\text{Sr}$ در یک امتداد قرار میگیرند، سن ۱۷± ۱۴۴ میلیون سال را محاسبه نمودیم. ضمناً از روی دیاگرام ایزوکرون این بخش دیوریتی بعنوان منشاء نسبت ایزوتوبی $^{87}\text{Sr} / ^{86}\text{Sr}$ بمقدار ۰.۷۰۸۸ محاسبه گردید. نظر باینکه در کرانیتها و سنگهای دارای منشائی از قشر پوسته زمین ارزش این نسبت خیلی بالاتر از مقدار بدست آمده در این بخش دیوریتی است و این مقدار معادل ارزش نسبت ایزوتوبی استرنسیم در گوشته فوقانی است، تصور مینمائیم بخش دیوریتی توده آلموقلاق - و از طریق شباهت آنکلاوهای دیوریتی توده الوند - حاصل عمل تفریق از ماده سازنده گوشته فوقانی میباشد (۹).

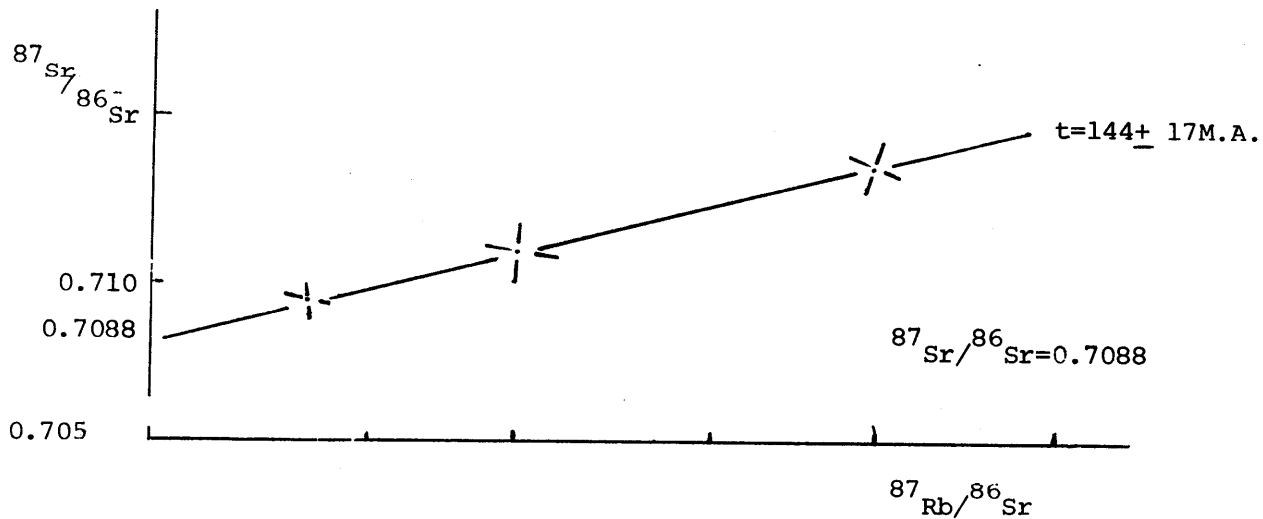
در خاتمه یادآور میشویم که باستثناء یک رگه معدنی سرب که باندازه قابل ملاحظه ای از بخشهای آذرین دو توده مورد مطالعه مافاصله دارد و در آن نیز آثار دگرگونی ملاحظه میگردد (اطلاعاتی که آقای دکتر عرفانی استاد دانشکده علوم شفاها" در اختیار اینجانب قرار دادند) فعالیت کانی سازی

آب بصورت سنگ رگه ای با اختصاص پگماتیته درآمده است (۱۰۰ میلیون سال) . عمل جایگزینی بخش گرانیتی توده الوند و احتمالاً " بخش سی - نیتی توده آلموقلاق (و باین طریق شاید بتوان عمومیت داد و اظهار داشت که عمل جایگزینی بخش گرانیتوئید نوار دگرگونی - آذرین غرب ایران) در زمان دیرتری با شدت یافتن دگرگونی صورت پذیرفته است (۷۵ - ۷۰ میلیون سال) .

- نظر باینکه از یک سو ، نقاط حاصل از نتایج مطالعه ژئوشیمی ایزوتوپی روبیدیم - استرنسیم نمونه های سنگ کامل بخش گرانیتی توده الوند در دیاگرام $^{87}\text{Sr} / ^{86}\text{Sr} - ^{87}\text{Rb} / ^{86}\text{Sr}$ بطور بسیار پراکنده ای قرار میگیرند و در امتداد مشخصی واقع نمیشوند ، لذا رسم دیاگرام ایزوکرون ^(۱۱) و محاسبه منشاء آنها از نظر ترکیب ایزوتوپی

استرنسیم مقدور نیست - و با توجه به اینکه در کلیه مراحل بررسی کنترلها و احتیاطهای لازم بعمل آمد - و از طرف دیگر در اطراف توده های گرانیتوئید الوند و آلموقلاق برخلاف انتظار فعالیت کانی سازی وابسته به آنها مشاهده نشده است ، تصور مینمائیم که سنگهای این توده های گرانیتوئید دارای منشائی ناهمگن و احیاناً " منشائی غیر ماگمائی باشد .

در پایان متذکر میگردیم نظری را که در اینجا عرضه کردیم نتیجه ای است که از بررسیهای مقدماتی که تاکنون انجام گرفت ، حاصل گردید و اعلام میداریم یک پروژه تحقیقاتی در دست اقدام در این خصوص داریم ، امید است با انجام آن نتیجه اش را نیز در وقت خود منتشر نموده و با اطلاع علاقمندان برسانیم .

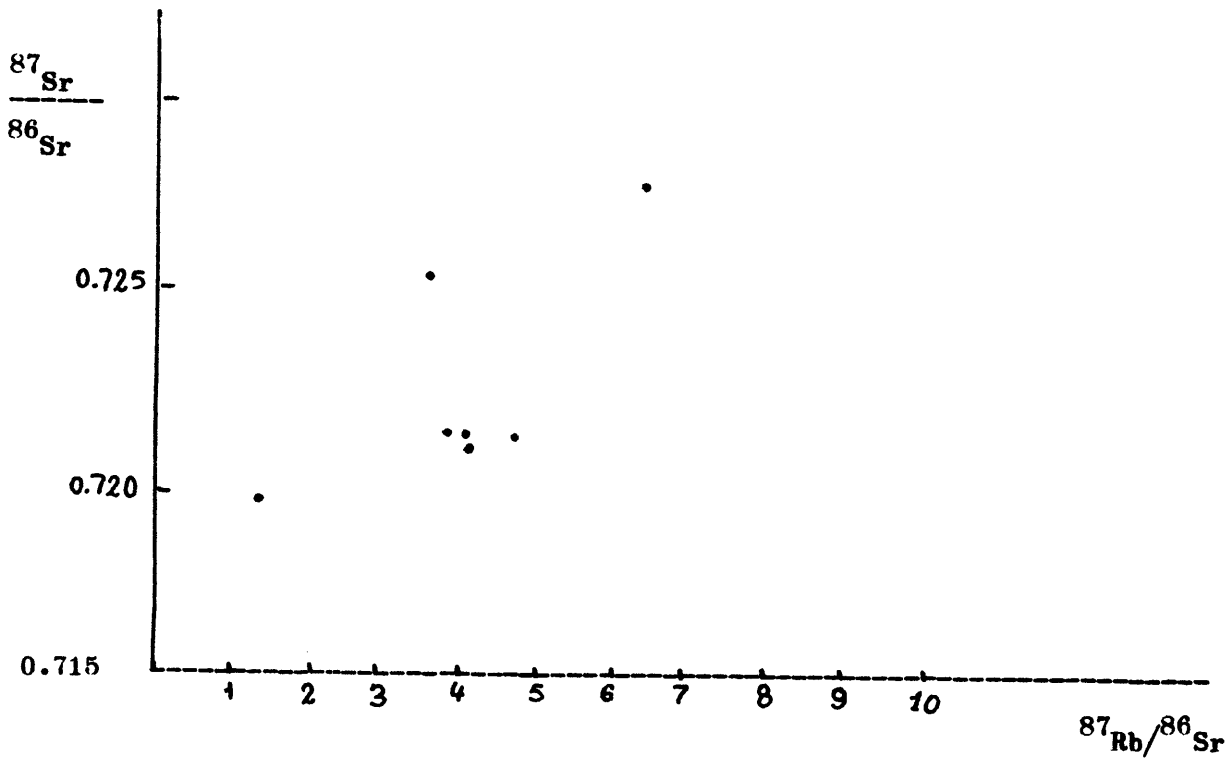
نمودار شماره ۱ - ایزوکرون سنگهای آلموقلاق

جدول شماره ۱

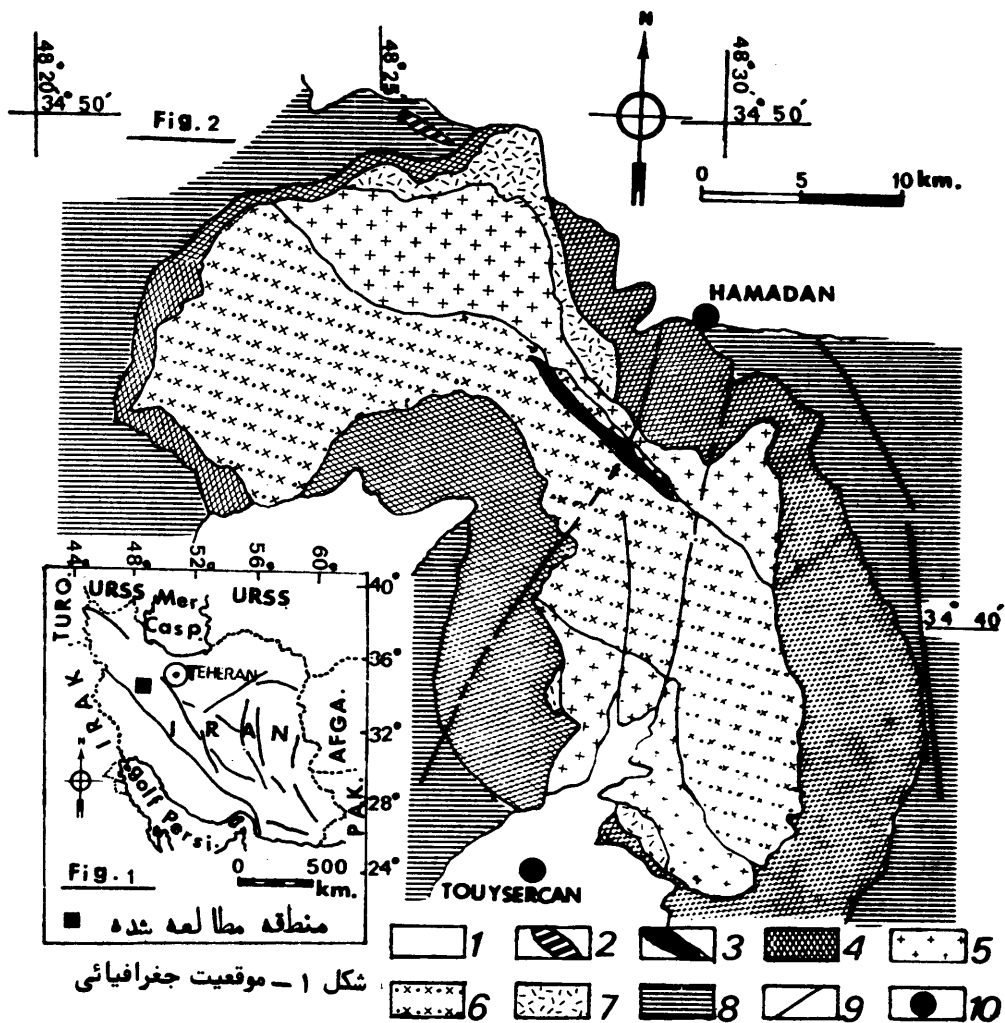
No. Roche	Reg. Lab, geoch.	Rb p.p.m	Sr p.p.m	87 Rb/	86 Sr	87 Sr/	86 Sr
71- M.V.78	R.T.6014.5	120.596	158.001	2.210637		0.712843	
				\pm 0.065378		\pm 0.000936	
71- M.V.80	R.T.6016.5	51.870	180.157	0.833723		0.710690	
				\pm 0.02450		\pm 0.000556	
71- M.V.81	R.T.6017.5	90.264	56.153	4.658403		0.718893	
				\pm 0.137512		\pm 0.001203	

جدول شماره ۲

Ech.	Reg, Lab. geoch,	Rb p.p.m	Sr p.p.m	87 Rb/	86 Sr	87 Sr/	86 Sr
74.M.V.56	R.T.5990.5	207.4	123.1	4.88205		0.72105	
				\pm 0.14408		\pm 0.00096	
74.M.V.31	R.T.5983.5	194.1	448.7	1.25346		0.71972	
				\pm 0.03709		\pm 0.00065	
74.M.V.49	R.T.5988.5	185.0	139.5	3.84372		0.72122	
				\pm 0.11557		\pm 0.00231	
74.M.V.47	R.T.5987.5	196.0	143.1	3.97215		0.72113	
				\pm 0.11717		\pm 0.00091	
74.M.V.44	R.T.5985.5	58.0	470.2	0.35756		0.72236	
				\pm 0.01054		\pm 0.000135	
74.M.V.48	R.T.5996.5	169.9	138.4	3.55964		0.72542	
				\pm 0.10501		\pm 0.00097	
74.M.V.39	R.T.5995.5	236.8	109.6	6.26412		0.72773	
				\pm 0.18553		\pm 0.00071	

وضعیت پراکندگی گرانیت‌های پرفیروئیدالوندکها یزوکرون از آن حاصل نمیگردد.

شکل ۱ - موقعیت جغرافیائی منطقه مطالعه شده

شکل ۲ - وضعیت زمین شناسی :

۱- دوران چهارم ، ۲- گه پگماتیت ، ۳- گره گرانیت هلولوکوکرات ، ۴- شیست لکه دار ،

۵- گرانیت دانه متوسط ، ۶- گرانیت پرفیروئید ، ۷- سنگ بازیگ ، ۸- همیکا شیست ،

۹- گسل ، ۱۰- محل .

(این شکل ها از VALIZADEH, M-V., SABOURDY, G- CTR. Acad Sc. Paris, 13 oct. 1975 اقتباس گردیده است)

منابع

- (5)^a VIALON P.; HOSHMANDZADEH A.R.; SABZEHI M.; 1972, proposition d'un modele de l'evolution petro - structurale de plaques montagnes iraniennes comme consequence de la tectonique de plaque. International Geol. Congr. 24 Session - Canada - Montreal - Section 3, tectonics, pp. 196-208.
- (5)^b BRAUD J., BELLON H.; 1974 - donnees nouvelles sur le domaine metamorphique du Zagros (zone de Sanandaj - Sirjan) au niveau de Kermanshahan - Hamadan. Rapport. interne Lab. Geol. Histor. Fac. Sc. Orsay Equ. Rech. Ass. C.N. R.S.
- (6) WINKLER H.G.F.; 1965, la genese des roches metamorphiques, 188, pages, Ed. Ophrys Gap. Paris, France.
- (7) von PLATEN H.; 1965, Experimental anatexis and genesis of migmatites in controls of metamorphism, ed. W.S. Pitcher and G.W. Flinn, pp. 203-218. Edinburgh and LONDON; Oliver & Boyd.
- (1) VALIZADEH M.V; spring 1974, Etude petrogr. et chimico-mineralogique de complexe d'Alvand, Quarterly Bull. Fac. Teheran University, pp. 2-5 (en francais) et 13-29 (en persan)
- (2) VALIZADEH M.V; et SABOURDY G.; 3 Nov. 1975, premiers resultats geochemiques sur l'association granites-norites dans le massif d'Alvand en Iran, C.R. Acad. Sc. Paris, t. 281. serie D. pp. 1293-1295.
- (3) VALIZADEH M.V.; et CANTAGREL J.M.; 13 oct. 1975, premiers donnees radiometriques (K - Ar et Rb - Sr) sur les micas du complexe magmatique du Mont d'Alvand, C.R. Acad. Sc. Paris, t. 281, serie D - pp. 1083-1086.
- (4) ZARAYAN S.; FORGHANI A.H.; FAYAZ H.; 1971, 1972, 1973, 1974, Massif granitique d'Alvand et ses aureoles metamorphiques, 6 parties, quaterly Bull. Fac. Sc. Teheran University, Vol. III, No. 4; Vol. IV, Nos. 1, 3 et 4; Vol. V, Nos. 2, 3 et Vol. VI, No. 1 (en persan et resume en francais).

- (11)_c HAMILTON E.L.; & FARQUHAR R.M.; 1968, radiometric dating for geologists, 506 pages, John Wiley, interscience publishers, London, New York.
- (8) VALIZADEH M.V.; ZARAYAN S.; etude petrologique de complexe d'Almogholagh, N.O.d'Hamadan, Quaterly Bull.Fac. Sc. Teheran University, (en persan, et resume en francais).
- (9) FAURE G.; HURLEY M.; 1963-The isotopic composition of Sr. in oceanic and continental basalts application to the origin of igneous rocks. Journ. Petr. Vol. 4. part.1, pp.31-50.
- (10)_a DIDIER J.; 1973- Les roches granitiques et leur origine, 10 pages, Extrait de Science et Nature No.118-Juillet - Aout 1973, France.
- (10)_b MIYASHIRO A.; 1973- Metamorphism and metamorphic belts, 402 pages, George Allen & UNWIN, London.
- (11)_a FAURE G.; POWELL J.L.; 1972, strontium isotope geology, 199 pages, Springer - Verlag Berlin.
- (11)_b DALRYMPLE G.B.; LANPHERE M.A.; 1969, K-Ar dating, 258 pages, Freeman San-Francisco.